

бровски 35. — между нашия народъ, Б. С. II, 22—24. Срв. моя Бозвели 133, 148.

90: да е народност. Б. С. II, 23. — добъръ плодъ. Б. С. II, 24. — поколѣние и бждащето. Б. С. II, 25.

91: варварското си потекло. Б. С. I, 77—78. — читалищното дѣло. Н. Начовъ, Калоферъ въ миналото (1927), 382 нт.; Ив. Д. Шишмановъ, С Б Б А Н. VI (1916), 155. — не съмъ довѣрлявалъ. Б. С. VIII, 30.

92: „политическо-вѣрска изповѣдь“. Б. С. XIV, 32; срв. II, 14; III, 35. — помощ за тѣхъ. Б. С. VIII, 30—31; III, 29, 31; XIV, 21. — възпитанието въ Кидония. М. Балабановъ, Пер. спис. LXXI (1910), 370.

94: следвали въ Кидония. Б. С. XIV, 18. — каквото имъ трѣбва. Срв. F. Didot, ц. с. 383.

95: употреба на новогръцки. F. Didot, ц. с. 383, 386.

96: родното му общество. Б. С. XIV, 28. — „человѣколюбива и патриотична“. Б. С. II, 22. — трудахъ напрасно. Б. С. XIV, 31.

98: земно щастие. Б. С. XIV, 75.

100: другитѣ възстаници. Г. Σακχάρης, ц. с. 106 нт. — отговаря на истината. Ц. Гинчевъ. С Б Н У. II, 141.

101: презъ Мантуа. Б. С. XI, 16—17. — напасть на родината. Б. С. IX, 57. — сечь и огънь. Б. С. XIV, 75.

102: съ всички калугери. Б. С. I, 86. — народни идеали. Срв. моя Бозвели 489 нт.

103: непочтенъ занаятъ. Б. С. I, 45—46, 81—82, 85—86. — Яни Коста и Хаджи Христо. Б. С. I, 9, 19. — близки връзки. Б. С. XIV, 17.

105: полза на турцитѣ. Б. С. XI, 9. — Т. Мавромати. Б. С. VIII, 39; XI, 6. — всичко една година. Б. С. IX, 35.

106: преселване въ 1830 г. Б. С. IX, 35 нт.; срв. II, 32. — Василь Априловъ. Срв. моя Априловъ 33 нт. — „брашовски“ стоки. Табаковъ II, 90; III, 126. — войната отъ 1728—29 година. Б. С. II, 31.

107: благодетелни мъже, Б. С. IV, 98 нт. — забѣгналъ въ чужбина. Табаковъ II, 92.

109: обща цель — свободата. Б. С. IX, 35—36; срв. I, 10.

111: новия български правописъ. Б. С. XIV, 8—9; срв. моя Априловъ 338 нт.; Б. Пеневъ III, 427, 434, 920.

ГЛАВА V

113: 11 години странствуване. Б. С. IX, 35 нт.; I, 10 нт.; II, 32; Кисимовъ IV, 74 нт. — народно въодушевление. Б. С. IX, 37; I, 11.

115: тѣзи начала били. Б. С. I, 12; IX, 40. — провинять въ предателство. Zinkeisen, Gesch. der griech. Revolution I (1840), 44 нт.

120: заслужена мъзда. Б. С. I, 54.

121: цѣлия народъ. Б. С. II, 25, 55.

122: „най-ученитѣ въ града“. С. И. Доброплодни, Кратка автобиография (1893), 9.

126: на 29 априль 1828 г. Г. П. Геновъ, Източниятъ въпросъ I, 271 нт.

127: предвиждаха бждащитѣ. Б. С. II, 26. — не мислѣше за несплука. Б. С. IX, 55.